

organisationen og af Arbejdsløshedskassen. En skønne Dag optræder denne Mand nu som Skruibrækker. Kan han da udelukkes, eller er han i Ly af den foreslaaede Tilføjelse til § 10 dækket, selv om han optræder paa en Maade, der i Henhold til den øvrige Del af Paragraffen skulde udelukke ham fra Kassen?

Julin: Jeg beklager, at det ikke er lykkedes den højtærede Minister hverken i Tiden fra 1920—24 ej heller nu ved Revisionen af Arbejdsløshedsunderstøttelsesloven at finde en Form, hvorved det bliver mulig-gjort, at Kristelig dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse kan blive anerkendt og statsunderstøttet; men jeg føler Trang til at udtale min bedste Tak for den Redebonhed, hvormed den højtærede Minister har arbejdet henimod en saadan Løsning. Idet jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Kristelig dansk Fællesforbund fra anden Side har været behandlet mere end varmt, skal jeg udtale Haabet om, at der i Fremtiden under en eller anden Form maa findes en Løsning paa det nævnte Spørgsmaal, thi derved vilde kun simpel Retfærdighed ske Fyldest. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mente ikke, at det var saa meget om at gøre, at der bliver taget et saadant Retfærdighedshensyn til Kristelig dansk Fællesforbund; men det ærede Medlem kan være forvisset om, at der er Tusinder og atter Tusinder i vort Land, der ser helt anderledes paa det Forhold.

Jeg finder endvidere Anledning til at beklage, at K. F. U. M. s Andragende om Støtte til Driften af de Hjem for arbejdsløse, som Foreningen har oprettet og drevet forskellige Steder, ikke har kunnet imødekommes. Det er almindelig bekendt, at K. F. U. M. har gjort et stort og uselvsk Arbejde baade for Soldater og for arbejdsløse. Disse Foreningers Venner og Medlemmer har ofret betydelige Beløb, og det er vi rede til at fortsætte med ogsaa i Fremtiden. Men jo flere Midler, der er til Raadighed, des bedre kan Opgaverne løses. Jeg forventer da ogsaa efter de Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne i Dag her i dette høje Ting, at der ad Bevillingsvejen vil blive ydet Støtte fra Staten til Foreningen til det nævnte betydningsfulde Arbejdes Fortsættelse i Fremtiden.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg skal først tillade mig at besvare en Anke, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hr. Einer Jensen) fremkom med angaaende en Anledning for en Deputation

for Arbejdsløshedskasserne til at faa Foretræde for Udvalget. Jeg skal derom sige, at det gik til paa den Maade, at den tidligere Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, henvendte sig til mig og sagde, at den første Dag, Udvalget holdt Møde, vilde denne Deputation gerne have Foretræde, og da jeg spurgte ham, om det hastede, svarede han nej; naar blot jeg vilde meddele ham, hvornaar Udvalget første Gang holdt Møde, skulde han lade Beskeden gaa videre, og de blev da tilsagt den første Dag, Udvalget holdt Møde. Vi havde ogsaa været villige til at afholde et Møde i den Anledning alene, hvis man havde ønsket det, men et saadant Ønske blev ikke fremsat overfor mig, og derfor fandt jeg ingen Anledning til at sammenkalde Udvalget, naar der ikke var andre Ting at drøfte.

Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, som omtalte visse Kontingenter, at jeg tør selvfølgelig ikke sige, hvor høje Kontingenterne er for Øjeblikket indenfor ganske bestemte Fag, men jeg tør sige det, som er oplyst, at i et Kriseaar som 1925—26 var det gennemsnitlige Kontingent det, jeg har nævnt, nemlig godt og vel 80 Ø. om Ugen pr. Medlem, og det giver et samlet Beløb paa tæt op imod 12 Mill. Kr. om Aaret. Hvis man nu forhøjede dette Kontingent med $\frac{1}{4}$, fik man en aarlig Kontingentindtægt paa omkring 15 Mill. Kr., og naar man saa fik dette Tilskud fra det offentlige, som her tilbydes, og som andrager mellem 30 og 33 pCt., vilde man have en aarlig Indtægt for Kasserne paa mellem 19 og 20 Mill. Kr. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme, at en saadan Indtægt for Arbejdsløshedskasserne i Gennemsnit vil kunne dække alle de Kriser, vi endnu har været ude for. Jeg har Lov til at sige, at en saadan Kontingentforhøjelse er ikke uoverkommelig. Den kan være vanskelig i Øjeblikket, fordi man ikke har forberedt sig derpaa, men Tiden er ogsaa vanskelig for dem, som skal betale ind i de offentlige Kasser, og derfor er det nødvendigt, at vi ogsaa ser paa denne Side af Sagen ved denne Lejlighed.

Til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven skal jeg sige, at det er ikke usædvanligt, at man taler om en ensidig Betragtning, naar vi ikke vil gaa ind paa de Konservatives særlige Toldidealer. Her er ikke Tale om noget ensidigt. Jeg har slet ikke nævnt Arbejdslønnen som det eneste; jeg har talt om Arbejdsbetingelserne, men det er ikke ensidigt at sige til Arbejderne: I maa